

URZĄD PATENTOWY

F42b M/42

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10029.

Kl. 72 d 17.

Società Italiana Ernesto Breda
(Medjolan, Włochy).

Granat karabinowy.

Zgłoszono 12 kwietnia 1926 r.
Udzielono 18 lutego 1929 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest granat karabinowy, wyrzucany z karabinu zapomocą naboju ostrego. Wynalazek dotyczy iglicowego zapalnika, zabezpieczonego zapomocą części niweczonej przez kulę w chwili przelotu. W ten sposób osiąga się, że wybuch granatu nie może nastąpić przed opuszczeniem przez kulę gałacza, z którego się granat wyrzuca.

Na rysunku przedstawiono urzeczywistnienie nowego wynalazku w postaci wykonania, podanej jako przykład.

Fig. 1 jest przekrojem podłużnym, a fig. 2 — widokiem zgóry.

Granat ma czerep zewnętrzny 1, przez który przechodzi osiowo przewód 2, przez

który przechodzi kula broni palnej, która w chwili wystrzału przelatuje przez granat, podczas gdy wytworzone gazy powodują wyrzucenie granatu. Otwór, zamknięty korkiem 3, pozwala napełniać granat materiałem wybuchowym 18.

W czerepie granatu jest umocowana tuleja 4, zawierająca materiał detonujący 5, zamknięta na dolnym swym końcu zapomocą korka 6. Na drugim końcu tulei znajduje się rozszerzona komora, zawierająca mechanizm iglicowy. Mechanizm ten składa się z części 7 o głowicy zaokrąglonej; w części tej jest osadzona spłonka 17. Część 7 ślizga się w cylindrycznej części 8, zawierającej wewnątrz iglicę 21 i posiada-

jacej, podobnie jak część 7, głowicę zaokrągloną. W cylindrycznej części 8 znajdują się osiowe, równoległe otwory 19, przez które płomień ze spłonki przedostaje się do detonatora 5. Pomiedzy częściami 7 i 8 znajduje się sprężynka odsadzca 11, starająca się odsunąć części 7 i 8 jedną od drugiej i przyciskająca ich zaokrąglone końce do stożkowych powierzchni pokrywy 9, zakrywającej rozszerzoną komorę tulei 4.

Bezpiecznik składa się, w przedstawionej formie wykonania granatu, z widełek 10, których ramiona wchodzi pomiędzy części 7 i 8 w taki sposób, iż trzymają wymienione części w stałym oddaleniu. Widełki 10 zaryglowuje drut 20, zaczepiony o trzpień 16 i przechodzący ponad wylotem środkowej rury 2. Oprócz tego widełki 10 zabezpieczone są zawleczką 13, zabezpieczoną w służący do jej wyciągania pierścien 14, znajdujący się z zewnątrz granatu w taki sposób, iż niemożliwym jest włożyć granat w garłacz nie wyciągnawszy poprzednio zapomocą pierścienia 14 zawleczki 13.

Granatu używa się w ten sposób, iż wkłada się go w garłacz osadzony na końcu lufy karabinu w taki sposób, iż otwór rury 2 stanowi przedłużenie lufy. Przed włożeniem granatu zawleczka 13 została wyciągnięta. W chwili wystrzału przechodzi kula przez środkowy przewód granatu 2 i zrywa drucik 20, podczas gdy wytworzone przy wystrzale gazy prochowe powodują wyrzucenie granatu. Podczas lotu granatu widełki wysuwają się z pomiędzy części 7 i 8 wskutek działania własnego ciężaru, pozostawiając wolny odstęp pomiędzy główką 7 a cylindrem 8.

W chwili uderzenia granatu o jakąkolwiek przeszkodę, porusza się jedna z części 7 lub 8 wskutek bezwładności naprzód, przewyżczając działanie sprężyny 11. Przy ruchu tym uderza iglica 21 o spłonkę 17, a płomień zaś tej ostatniej przedostaje

się przez przewody do detonatora 5, który ze swej strony powoduje wybuch ładunku wybuchowego 18 granatu.

Wybuch następuje w każdym położeniu granatu w chwili zapalenia spłonki i niezależnie od położenia granatu przy uderzeniu o przeszkodę, ponieważ obie części 7 i 8 mogą się przesuwac w kierunku osi wskutek swej bezwładności, a w wypadku gdyby granat uderzył w kierunku poprzecznym do osi zapalnika, wówczas części 7 i 8 przesuną się poprzecznie i zbliżą się do siebie wskutek stożkowego ukształtowania części 9 i 4, z którymi głowice 7 i 8 pozostają w zetknięciu.

Głowice części 7 i 8 mogą być również ukształtowane jako ścięte stożki, a nie jako półkule, gniazda zaś ich w pokrywie 9 i w rozszerzonej tulei 4 mogą być kuliste, a nie stożkowe, jak to przedstawia fig. 1.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat karabinowy, wyrzucany z garłacza nabojami ostreimi, znamienny tem, że mechanizm zapalnika posiada bezpiecznik, zaryglowany zapomocą części (20), która zostaje zniszczona przez kulę podczas przelotu.

2. Granat według zastrz. 1, znamienny tem, że część, zaryglowująca bezpiecznik, przechodzi wpoprzek przewodu środkowego granatu, przez który to przewód przechodzi kula, tak że może ona przeciąć wspomnianą część zaryglowującą.

3. Granat według zastrz. 1, znamienny tem, że bezpiecznik ma kształt widełek (10), które unieruchamiają ruchome części mechanizmu zapalnika, wypadając, wskutek własnego ciężaru, podczas lotu granatu, po wystrzeleniu go.

4. Granat według zastrz. 1, znamienny tem, że bezpiecznik jest ponadto unieruchomiony w sposób znany zapomocą zawleczki (13) zaopatrzonej w pierścien,

tworzący występ nazewnątrz osłony granatu.

5. Granat według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że ruchome cewki mechanizmu za-
palnika: igliczna i spłonka są zakończone
głowicami półkolistemi względnie stożko-
wemi, opierającemi się o wklęsłe gniazda

i są odpowiednio ukształtowane jako stoż-
ki lub półkule.

Società Italiana
Ernesto Breda.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

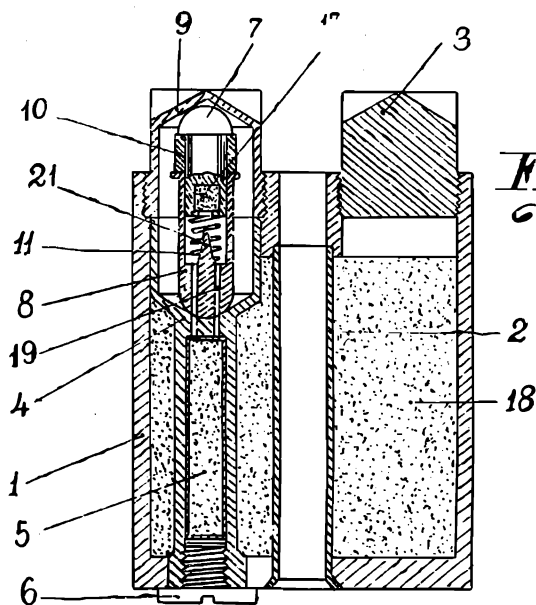

Fig. 1

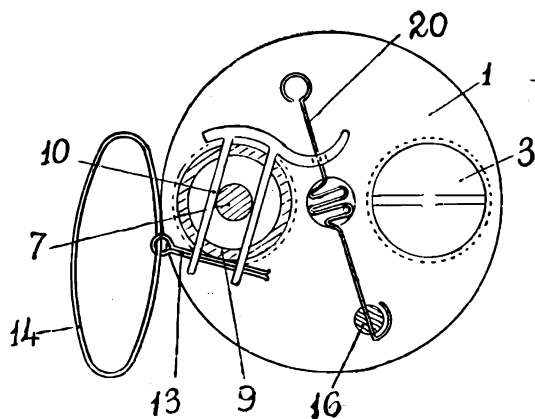

Fig. 2